

49. Det blanke Sværd paa Væggen hang.

49

(Af „Sovedrikken“.)

C. E. F. Weyse.

Andantino.

1. Det blan-ke Sværd paa Væg-gen hang, ung In-ger for Svær-det

stod; tolv Slag i Bor-gens Klok-ke klang, da dryp-ped Sværdet med

Blod. Og drypper med Blod det blan-ke Sværd, og far-ves dets Tun-ge

rød, da ti-mes ung E-rik i far-lig Færd, og er vel saa-ret og

død! Af Angest mit Hjer-te be-spæn-des.

2. Hun Sværdet greb og stirrende stod
 I Maanens blege Skin;
 Og som nu Taarer faldt i dets Blod,
 Klang Sukket i Nattens Vind.
 Da brast om Armen det røde Guld
 Og faldt til Jorden itu.
 Ak! kaldér Du mig til Gravens Muld?
 Thi der er Du visselig nu!
 Af Angest mit Hjer-te bespændes.

A. Oehlen schläger.